

Mál nr. 324/2010

**M
og
váttryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.**

Ágreiningur um bótaskyldu af völdum umferðarslyss þann 28.6.2003.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 14.10.2010, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags 15.11.2010, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M varð fyrir bifreiðinni A á Bústaðavegi í Reykjavík á móts við verslunarmiðstöðina Grímsbæ. Slysið varð laust fyrir miðnætti. Þá var rökkur, skýjað og rigning og blautt færi. M og kunningi hans sem með honum var í för voru báðir undir áhrifum áfengis. Áfengismagn í blóði M mældist 2,76 prómill.

M missti meðvitund við slysið og man ekki eftir málsatvikum.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið vestur Bústaðaveg á 40-50 km hraða á klst. Í námunda við Grímsbæ hafi hann séð tvo menn framundan. Annar þeirra hafi stokkið fram um leið og hann ók hjá og slegið einhverju í A með þeim afleiðingum að framrúðan brotnaði. Hann hafi ekki viljað gera veður út af þessu við þá tvo menn sem þarna voru og því haldið áfram leiðar sinnar. Hann kvaðst ekki hafa áttað sig á að M hafi orðið fyrir A fyrr en hann stöðvaði skömmu síðar og athugaði frekar með skemmdir á bifreiðinni.

Kunningi M sem var með honum á vettvangi kvaðst ekki hafa séð er slysið gerðist þar sem hann hafi verið að horfa annað.

Vitni sem ók austur Bústaðaveg á móti A kvaðst hafa séð er M skall á A. Vitnið treysti sér ekki til að segja nákvæmlega um hraða A, en henni hafi verið ekið yfir umferðarhraða. Taldi vitnið hraðann ekki hafa verið undir 70 km á klst.

Með úrskurði nefndarinnar í máli nr. 171/2003 var komist að þeirri niðurstöðu að M ætti óskertan bótarétt úr ábyrgðartryggingu A. Með matsgerð tveggja lækna, dags. 13. ágúst 2004, var varanlegur miski M af völdum slyssins metinn 15 stig (15%) og varanleg örorka 7%. Líkamstjón M var svo gert upp með fyrirvara um viðmiðunartekjur við ákvörðun bóta fyrir varanlega örorku.

Með matsgerð lögfræðings og lækni, dags. 8. september 2010, var talið að ófyrirséð versnun hafi orðið á heilsufari M og var varanlegur miski metinn 30 stig og varanleg örorka 20%. M hefur með bréfi, dags. 9. september 2010, krafist endurupptöku málsins hjá ábyrgðartryggjanda A, váttryggingafélaginu X, á grundvelli 11. gr. skaðabótalaga nr. 50/1987. Jafnframt hefur M krafist miskabóta skv. 26. gr. sömu laga, sbr. 13. gr. laga nr. 37/1999 um breyting á þeim, þar eð ökumaður A hafi valdið líkamstjóni hans með stórfelldu gáleysi. Af hálfu X hefur kröfu um miskabætur verið hafnað. Í bréfi X til nefndarinnar kemur fram að félagið hafi ekki tekið endanlega afstöðu til hinnar nýju matsgerðar hvað snertir endurupptöku málsins, en eftir skoðun með ráðgefandi lækni félagsins séu sterkar líkur á því að félagið muni óska eftir álitni dómkvaddra matsmanna.

Álit.

Ökumaður A kvaðst hafa ekið á 40-50 km hraða á klst. um það leyti sem slysið varð. Ökumaður sem kom úr gagnstæðri átt taldi að A hafi ekki verið ekið undir 70 km á klst., en treysti sér þó ekki til að segja nákvæmlega um hraðann. Aðrir hafa ekki borið um hraða A. Verksummerki að

öðru leyti gefa ekki til kynna að A hafi verið ekið óhæfilega hratt. Þá virðist ökumaður A ekki hafa átt tök á að afstýra slysinu fyrr en í óefni var komið. Samkvæmt gögnum málsins hefur ekki verið sýnt fram á að ökumaður A hafi valdið tjóninu með stórfelldu gáleysi. Þá var líkamstjón M gert upp án þess að fyrirvari væri gerður um rétt hans til miskabóta. Að þessu athuguðu á M ekki rétt til miskabóta skv. 26. gr. skaðabótalaganna úr ábyrgðartryggingu A.

Í 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005, er fjallað um starfssvið nefndarinnar. Segir í 1. mgr. 3. gr. að nefndin úrskurði um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og váttryggingafélags sem starfsleyfi hefur hér á landi. X hefur haft til skoðunar þá matsgerð sem M byggir kröfur sínar á í máli þessu. Kveður X sterkar líkur á að það freisti þess að fá matsgerðinni hnekkt með matsgerð dómkvaddra matsmanna. Við þessar aðstæður verður ekki séð að fyrir hendi sé ágreiningur milli aðila af því tagi sem falli undir valdssvið nefndarinnar, sbr. fyrrgreint ákvæði 1.mgr. 3. gr. samþykktanna. Ágreiningsefnið heyrir því ekki nefndina og ber að vísa málinu frá, sbr. 3. mgr. 3. gr. samþykktanna.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á miskabótum samkvæmt 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, sbr. 13. gr. laga nr. 37/1999 um breyting á þeim, úr ábyrgðartryggingu A.

Vísað er frá nefndinni kröfu um viðurkenningu á endurupptöku málsins samkvæmt 11. gr. skaðabótalaga.

Reykjavík, 7. desember 2010.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.